

Forbedring eller Udvidelse af denne Radiofonispredning.

Pressens Repræsentanter i Radioraadet har, som jeg sagde før, tiltraadt dette Forslag, om end med følgende Bemærkning: „At Den Danske Presses Telegram-Udvalg som Repræsentant for den samlede danske Dagspresse allerede paa et tidligere Tidspunkt har indsendt til Ministeriet for offentlige Arbejder Andragende om Koncession paa Radioudsendelser, og at Pressen vedblivende principalt maa være af den Mening, at de Opgaver, Radiofonien har, bedst vil løses under Medvirken af det private Initiativ, som i højere Grad end en rent statslig Ordning vil være i Stand til at lade sig inspirere af og følge med i Udviklingen, baade teknisk og i anden Henseende. Hvis der skulde vise sig Mulighed for at gennemføre en saadan privat Ordning — med eller uden Staten som Deltager i det eventuelle Selskab —, maa Pressen forbeholde sig til sin Tid at fremkomme med nærmere Forslag“. Jeg er nu ikke saa sikker paa, at det vilde være heldigt, om Pressen, som jo navnlig skal repræsentere den frie og uafhængige Kritik, blev økonomisk interesseret i en saadan Udsendelse, men jeg skal i øvrigt lade Spørgsmaalet ligge, da Pressen har tiltraadt Statsordningen, hvorefter den i Radioraadet faar en Repræsentation og en Indflydelse paa lige Fod med de andre berettigede Interesser.

Fra de Repræsentanter i Radioraadet, som repræsenterer de bestaaende Organisationer af Radiolyttere, foreligger der det Lovforslaget vedlagte skitsemæssige Udkast til en Ordning, hvorefter Radioudsendelsen skulde overlades til et privat Selskab, repræsenterende Pressen, Lytterne og Radioindustrien. Dette Forslag blev i Raadet forkastet med 19 Stemmer mod 8. Disse 8 var Lytternes egne Stemmer, og Forslaget fik altsaa ikke Tilslutning fra de to andre Parter, Pressen og Industrien. For øvrigt har der efter Indstillingens Modtagelse været ført yderligere Forhandlinger med de Medlemmer af Raadet, der repræsenterer „Dansk Radioklub“ og „Danmarks Radiounion“, og disse er indgaaet paa at tiltræde det foreliggende Flertalsforslag med visse Ændringer, som Ministeriet for sit Vedkommende har kunnet tiltræde, nemlig: at der blandt Raadets Lytterrepræsentanter vælges et Medlem af saavel Programraad som af det juridiske Udvalg, samt at Raadet blandt sine Medlemmer udpeger en Sekretær, der skal være Formanden behjælpelig ved Behandlingen af de Sager, der skal forelægges Raadet, og ved disse Sagers

eventuelle Videresendelse til Ministeriet o. lign. Denne Sekretærstilling forudsættes honorarlønnet paa samme Maade, som Medlemmerne af Programraadet lønnes paa.

Endelig er der fra Radiobrancheforeningernes Repræsentant i Raadet indleveret den ligeledes med Lovforslaget følgende Meddelelse om, at disse Foreninger forbeholder sig at fremkomme med et Forslag, gaaende ud paa, at Radiospredningen gennem en Koncession overdrages til et filantropisk Selskab, men efter hvad Ministeriet senere har faaet meddelt, vil et saadant Forslag ikke fremkomme.

Ministeriet maa holde for, at en endelig Ordning af Radiospredningen her i Landet ikke bør udsættes længere, og da Bygningen af de nødvendige nye Stationer vil tage 4—6 Maaneder, maa der efter Ministeriets Mening allersnarest tilvejebringes et Grundlag for, at man kan gaa i Gang med Forberedelserne til disse Stationers Tilvejebringelse. Ministeriet maa endvidere af mange Grunde anse det for det eneste naturlige og for nødvendigt, at Staten, saaledes som foreskrevet i Loven af 1923, bevarer det fulde Herredømme over Radiospredningen. Jeg kan i saa Henseende oplyse, at saavel i Sverige som i Tyskland, hvor Programtjenesten besørges af private Selskaber, er det Staten, der leder den tekniske Drift, det vil sige besørger Udsendelsen, herunder Anlæg og Drift af Stationerne, og jeg mener, at man i Radioraadet, som bestaar af Repræsentanter for alle interesserede Parter, Staten, Pressen, Lyttere, Kunstnere og Forfattere samt Radioindustrien, utvivlsomt vil have en lige saa initiativrig og navnlig langt mere alsidig og til alle Sider mere hensyntagende Ledelse af Programtjenesten, end noget privat Selskab vil kunne paaregne. Under disse Omstændigheder at overlade enten Programtjenesten som i Sverige og Tyskland eller hele Radiospredningen som i England til private Selskaber synes hverken rigtigt eller forsvarligt. Hertil kommer, at der ikke for Ministeriet foreligger Oplysning om, at det overhovedet er muligt, naar man ikke vil appellere til ensidige Fabrikationsinteresser, at tilvejebringe den til en betryggende økonomisk Ordning af Sagen fornødne private Kapital.

Ministeriet har derfor for sit Vedkommende kunnet tiltræde det af et stort Flertal indenfor Radioraadet vedtagne Forslag til en endelig Ordning af Radiospredningen her i Landet, idet man med Raadets Flertal er enig i, at Ordningen bør kunne gennemføres uden Udgifter for Statskassen. Man har i